

עין משפט
נר מצוה
לו:

ל א מיה מיה מיה
 שמות ה' י קנה
 עשן פה טושע חיה מ'
 נלע עני ט
 לא ב מיה עס ה' ט
 טושע עס עני י
 לא ב מיה עס ה' י
 טושע עס עני ט
 וסיה ט עני טו ט
 לא ב מיה עס ה' ט
 טושע חיה מ' נלע
 עני י
 לא ב מיה עס עני נחיה
 טושע עס עני יל
 ו וטושע חיה מ' עס
 עני יל

רבינו חננאל

[illegible]

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

דאס בן ייִתני קטנים כתבא. וא"ת מקשה לרז וי"ל דבני נקט לרבנא דקד"ר דעל דעת בניו הקטנים נמי מפקיד דרבינא הוא שלפעמים מוכר חפציו לבניו קטנים קמ"ל אי נמי לכך נקט לבני ולא נקט קטנים כתבא משום דבני למידק הוא גדולים הוי דכרך השומרים ומוחר משום דעל דעת בניו הגדולים מפקיד חבל גדולים דעלמא אסור למסור אע"פ שאינו מתחייב בכך:

על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד אמרי נהרדעי
דיקא נמי דקתני או שמסרין לבנו ובתו
הקטנים חייב הא לבנו ולבתו הגדולים פטור
מכלל דלאחרים לא שנה גדולים ולא שנה
קטנים חייב דאם כן ליתני קטנים סתמא שמע
ממיה אמר רבא ^בהלכתא שומר שמסר
לשומר חייב לא מבטיא שומר שכתב שמסר
לשומר חנם גרועי גרועה לשומרו אלא
אפילו שומר חנם שמסר לשומר שכתב חייב
מאי טעמא דאמר ליה את מהימנת לי
בשבועה האיד לא מהימן לי בשבועה: אתמר
פשע בה ויצאה לאנס ומתה כדרכה אביי
משמיה דרבה אמר חייב רבא משמיה דרבה
אמר ^אפטור אביי משמיה דרבה אמר חייב
רבה דיינא דלא דאין כי האי דינא לאו דיינא
הוא לא מבטיא למ"ד תחילתו בפשיעה וסופו
באונס חייב דחייב אלא אפילו למ"ד פטור
הכא חייב מ"ט דאמרין הבלא דאגמא קטלה
רבא משמיה דרבה אמר פטור כל דיינא דלא
דאין כי האי דינא לאו דיינא הוא לא מיבעיא
למ"ד ^בתחילתו בפשיעה וסופו באונס פטור
דפטור אלא אפילו למ"ד ^בחייב הכא פטור
מאי טעמא דאמרין מלאך המות מזה לי
הכא ומה לי התם ומודי אביי דאי הורא
לכי מרה ומתה דפטור מ"ט דהא הורא לה
ולויכא למימר הבלא דאגמא קטלה ^אימודי
רבא כל היכא ^אדאיגנבה גנב באנס ומתה
בדרכה כי גנב דחייב מאי טעמא דאי
שבקה מלאך המות בביתיה דגנבא הוה
קיימא אמר ליה אביי לרבא לדידך דאמרת
מלאך המות מזה לי הכא ומה לי התם האי
דאבותיה ר' אבא בר ממל לרבי אמי ושני
ליה בשנתנו לו בעלים רשות להשאיל ולימא
ליה מלאך המות מזה לי הכא ומה לי התם
א"ל לדידכו דמתניתו אין רצוני שיהא פקדוני
ביד אחר איכא לאותבה להדיא לדידי
דאימנא את מהימנת לי בשבועה והאיך לא
מהימן לי בשבועה ליכא לאותבה כלל מתיב
רמי בר חמא ^אהעלה לראשי צוקין ונפלה
אין זה אונס וחייב ^אהא מתה כדרכה הרי
אין אונס ופטור ואמאי לימא ליה ^אאוריאי
דדר קטלה אי נמי אובענא דהר קטלה
הכא במאי עסקינן שהעלה למרעה שמן
וטוב אי הכי נפלה נמי שהיה לו לתוקפה
ולא תקפה אי הכי אימא רישא ^אעלתה
לראשי צוקין ונפלה הרי זה אונס איבעי
ליה למיתקפה לא צריכא ^אשתקפתו ועלתה
י כיצד הלה עושה סחורה בפתרו כו':
הלכה כרבי יוסי אמר ליה רב שמואל
לן משמיה דשמואל חלוק היה רבי יוסי
אף

בזהמות לרעות: **לסוקסס**. להמזיק זה שכן דרך הרעים: **עלסה**. מאלוהי: **שקספסו**. על כרחו ועלמה ו

מסורת הש"ס

(א) וְכִי יֵאָדָה : נו : א : כ (ב) וְכִי
כֹּחַ : נו : נח. לקמן מב. ג : א.
(ג) וְלֹא דַגְנֻסָּה יִשְׁכַּח.
(ד) לְקַמֵּן גַּם : ס (ה) לְקַמֵּן
עח.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה את וכו' ולא
כד"ה הפסק באב"י עין
קדושין דף נב ע"ח תוס'
ד"ה ביע"ל ועין בתשרי
בנימין ואלו ק"י שג דף
תלג ע"ב:

מוסף רש"י

על דעת אשתו ובניו
הוא מפקיד. על דעת של
יהא שומר נפשו מלחוסר
לחשי ביתו הגדול
לחשית לו היא מפקיד
לקחת מבי. את מהימנת
שבע שוק פטע (דבר יאס).
לראשי צוקין. הרים מרן
וגנבין לקחת צג. אוריא
דבר קטלה. לא תתה מ
אלה מחמת אייר. לא היתה
לימודה לגדל באייר הר
וקשה לה לקחת טע.

דעת שהשפקד מוסרם לאשמו ובני
אין רצונו כ': **דוקא** נמי. דהאי
נקט ולא חסרים: **דא"ל**. דלא חסרים
שמקרי לקטים מתחלה: **כצנפנה**.
שלא פשע בה: **האיך לא מהימן**
י. ואני אומר שישנה בידו או אכלה
או פשע בה: **פשע בה**. שלא נעלם
בפניה כדכתיב: **וישם אל לבם**. מקום
שאנה מתחמרת שם אכל ואכילס ולא
אכל גנבים ומיהו לא אכלהו לא ואכילס
לא גנבים: **ומה**. דהיו תחילתו
פשיעה שמה יטרפוהו ואכילס וסופו
לא אכילה בנאותה פשיעה אלא בדבר
שהוא אונס: **לא מיבעיא למד**.
לקמן בפירקין (דף מז.) גבי הוה
לדאוריז וזו פסקדון בריפאל דלדוריז
דהוה פשיעותא לגבי נורא ועטירתא
לענין גנבי ואיגטוב וגניבה לגבי
שומר חנם אונס הוה: **דלא אכילו**
למד פטור הכא חייב. דהתם ליכא
פשיעותא אלא לענין נורא אבל הכא
איכא למימר פשיעה מתה שאם
היתה צבית לא מתה ויציאתה לאנס
היא פשיעה מיתהא דשמה הכל
המזוי בנאנס קטלה: **מה לי הכא**
כ'. אבל התם גזל וזו חס שמרם
כהלכתם דקדילי (שם) כפסיס אין
להם שמירה קדילי בקרקע לא וגנבו
וא"צ גזל בריפאל דלדוריז אין
דך גנבים לנקש שם מעות ואונס
הוא מיהו ע"י שלא שמר דין שמירתם
אכדו אבל פרה זו חס היתה צבית
נמי היתה מתה: **ואיגטוב גנב אמנס**
שזכר דבר הוה פשיעה מתה יציאתה
לאנס א"ע"פ שסופה מתה בי גנב
חייב ולא אמר אי הוה צבית שומר
נמי הוה מתה: **מ"פ**. משעת גניבה
היא אכדור מן הענלים אי נמי
שבקה מלאך המות בי גנב הוה
קיימה הלכך החיוב כל לו על שעת
הגניבה: **א"ל דאופיה ר' אבא**. לעיל
מהשוכר פרה והשליה לאשר לימא
אין רצונו כ': **ועני** וכן **בשנתו** לו
בפעלים רשות. מאי דאוקיה לשני
הבי ימחא ליה חס אירע עבד אונס
אחר דמזני למימר אל היתה צבית
א"ל נאנסה חס איכא חייב זו ומתה
בדרכה מלאך המות נמי צבית שוכר
קטיל לה ומדלא שני ליה הכי שמינין
למד תחילתו בפשיעה וסופו בנאנס
חייב כל שנה אונס מלאך המות
משאר אונסין: **לדידכו**. דלמרתיו
טעמא דשומר שמרם לשומר חייב
משום אין רצונו איכא לא אכדור
להוה ומאי דמחא ליה לבי רמי שני
ליה חס לא סבירא לי לא אחקפתא
ולא שיעורא דלדרי דלמרי לעיל
טעמא משום דלא מהימן ליה
בשנועה ליכא לא אכדור כלל שהיה
שוכר עצמו נשבע לו דתמן שיבע
השוכר שמתה בדרכה: **הפעל לראשי**
זוקין. שומר שהעלה לראשי הרים
חריס ומשופעים ונפלה: **אין וס אונס**.
א"ל פשיעה דדרכה ליעול: **הא סהם**

הנהגה זו נקראת **הנהגת הברכה**. היא נקראת כן, משום שהיא נעשית בברכה. כלומר, כל פעולה שיש לה ערך חינוכי, חייבת להיעשות בברכה. וזוהי הנהגה זו, שיש לה ערך חינוכי, חייבת להיעשות בברכה. וזוהי הנהגה זו, שיש לה ערך חינוכי, חייבת להיעשות בברכה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones